Ročník šedesátý pátý.

Na ranní a večerní listy s pondělníkem „Ráno"

předplácí se v Praze:
v administraci a ve filiálkách na měsíc . . . . . Kč 18·40
na čtvrt roku . . . . . Kč 55·20
s 2 don. do domu na měsíc Kč 19·40
na čtvrt roku . . . . . Kč 58·20

Poštou a ve venkovských filiálkách v ČSR., Polsku, Jugoslavii a Rakousku jednou zásilkou denně na měsíc . . . . . Kč 19·40
na čtvrt roku . . . . . Kč 58·20

Do ostatní ciziny
za měsíc . . . . . Kč 62·50
na čtvrt roku . . . . . Kč 187·50

V Praze, v sobotu 31. ledna 1925.

NÁRODNÍ LISTY

Telefon: Redakce 2400, meziměstský 1061.

Telefon: Administrace 1062. Tiskárna 5958, 6242.

Číslo 31.

V drobném prodeji:
V Praze i na venkově:
Ranní číslo ve všední dny za 60 h
ranní číslo v neděli . . za 80 h
večerní (odpolední) číslo za 20 h

Inseráty platí se hotově předem v československé měně.

Předplatné a inserty přijímá administrace v Létenské ul. 3. Tam jsou též redakce, tiskárna a expedice „Nár. Listů". Rukopisy se nevracejí a neobjednané se neuschovají.

S. 5

Ze soudní síně.

Ochrana autorských práv.

Po publikaci bernské konvence (10. listopadu 1921) vydala firma Alois Hynek znovu některé překlady spisů Karla Maye, které již před tím u ní vyšly. V prosinci 1921 nabyl nakladatel V. Seba od firmy Karl May-Verlag výhradných práv k vydání všech spisů tohoto autora v českých překladech. Ježto firma Hynek těchto práv neuznala, podal nový nakladatel proti ní žalobu u obchodního soudu v Praze, ve které domáhal se určení, že mu přísluší výhradné právo k vydávání a rozšiřování těchto spisů v českých překladech a že žalovaná firma jest povinna dalšího vydávání a rozšiřování se zdržeti. O této žalobě bylo konáno několik líčení, v nichž provedeny důkazy o tom, které spisy byly vydány, zdali žalobci autorská práva byla postoupena a dosud trvají. V těchto dnech doručen byl stranám rozsudek, ve kterém obchodní soud (vrch. r. Fleischer) přiklonil se k názoru žalobcovu a rozhodl, že mu přísluší výhradná práva k českým překladům spisů Mayových.

Rozsudkem tím bylo po prvé zásadně rozhodnuto, že cizím autorům, kteří jsou příslušníky států náležejících k bernské konvenci, náleží v Československu neomezená ochrana překladová ve smyslu bernské konvence trvající po dobu života autora a 30 let po jeho smrti. V důvodech konstatuje soud především, že Mayova práva v zemi jeho původu dosud trvají a nestala se tudíž ani v Německu ani ve státech bernské konvence obecným majetkem. Tato konvence sice stanoví, že rozsah ochrany řídí se podle zákonů státu, v němž ochrana se žádá, avšak jen tehdy, pokud bernaká konvence nic jiného neobsahuje. Stanoví-li něco jiného, řídí se rozsah ochrany jedině podle předpisů konvence. Poněvadž pak článek 8. ochranu překladů upravuje stejně jako ochranu originálu, nutno vůči cizinci použíti tohoto kategorického předpisu, nikoli předpisu § 28. našeho aut. z. Bernská konvence nezná jiné ochranné doby, než jak ji stanoví čl. 7. a nelze pod tento pojem subsumovati jiná časová omezení, jimiž v některých státech, jako u nás, jsou některá oprávnění autorova vázána. Jestliže tedy se u nás dovolává ochrany proti překladu dílo, které ve své vlasti jest dosud chráněno, musí mu býti tato ochrana přiznána, ať překlad u nás dříve již vyšel čili nic, poněvadž podle bernaké konvence nelze tvrditi, že by se toto dílo u nás uplynutím ochranné doby podle čl. 7. bylo stalo obecným majetkem. Podle § 2. aut. zák. přísluší cizincům ochrana podle obsahu státních smluv a poněvadž bernská konvence byla řádně ratifikována a publikována, jest příslušníkům dotyčných států u nás zaručena ochrana podle obsahu této státní smlouvy, nejpozději dnem její publikace, vzdor odchylnému předpisu našeho zákona pro autory tuzemské.

Fünfundsechzigster Jahrgang. In Prag, am Samstag, 31. Januar 1925. Nummer 31.

NÁRODNÍ LISTY.

Aus dem Gerichtssaal.
Der Urheberrechtsschutz.

Nach der Bekanntmachung der Berner Übereinkunft (10. November 1921) veröffentlichte die Fa. Alois Hynek neuerlich einige Übersetzungen von Schriften Karl Mays, die bereits zuvor bei ihr erschienen waren. Im Dezember 1921 erwarb der Verleger V. Šeba von der Fa. Karl May Verlag die ausschließlichen Rechte zur Veröffentlichung sämtlicher Schriften des Autors in tschechischen Übersetzungen. Da die Fa. Hynek diese Rechte nicht anerkannte, reichte der neue Verleger gegen sie beim Handelsgericht Prag eine Klage ein, in der er die Feststellung verlangt, dass ihm das ausschließliche Recht der Veröffentlichung und Verbreitung dieser Schriften in tschechischen Übersetzungen gehöre und dass die beklagte Firma verpflichtet sei, sich der weiteren Veröffentlichung und Verbreitung zu enthalten. Über diese Klage fanden mehrere Verhandlungen statt, in denen Beweis darüber geführt wurde, welche Schriften veröffentlicht wurden, ob dem Kläger die Autorenrechte abgetreten wurden und ob sie bis heute gelten. In diesen Tagen wurde den Parteien das Urteil zugestellt, in welchem sich das Handelsgericht (Oberrichter Fleischer) der Ansicht des Klägers anschloss und entschied, dass ihm die ausschließlichen Rechte an den tschechischen Übersetzungen der Schriften Mays gehören.

Durch dieses Urteil wurde erstmals grundsätzlich entschieden, dass ausländischen Autoren, die Angehörige von der Berner Übereinkunft angeschlossenen Staaten sind, in der Tschechoslowakei unbeschränkter Übersetzungsschutz im Sinne der Berner Übereinkunft zusteht, zu Lebzeiten des Autors und 30 Jahre nach seinem Tod. In der Begründung stellt das Gericht insbesondere fest, dass die Rechte Mays in seinem Herkunftsland noch immer bestehen und daher weder in Deutschland noch in den Staaten der Berner Übereinkunft Gemeingut geworden sind. Diese Übereinkunft bestimmt zwar, dass sich der Umfang des Schutzes nach den Gesetzen des Staates richtet, in denen der Schutz gefordert wird, doch nur so weit, wie die Berner Übereinkunft nichts anderes enthält. Bestimmt sie aber etwas anderes, so richtet sich der Umfang des Schutzes einzig nach den Regelungen der Übereinkunft. Da nun Artikel 8 den Schutz von Übersetzungen dem Schutz des Originals gleichstellt, ist gegenüber einem Ausländer diese kategorische Regelung anzuwenden, nicht aber die Regelung des § 28 unseres Urhebergesetzes. Die Berner Übereinkunft kennt keine andere Schutzfristen als die in Artikel 7 festgelegten, und es ist nicht statthaft, unter diesen Begriff andere zeitliche Einschränkungen zu subsumieren, mit denen in einigen Staaten, darunter dem unseren, gewisse Autorenrechte verbunden sind. Wenn [der Kläger] also bei uns Schutz gegen die Übersetzung eines Werks erlangt, das in seiner Heimat noch geschützt ist, muss dieser Schutz anerkannt werden, ob die Übersetzung bei uns bereits zuvor veröffentlicht wurde oder nicht, da gemäß der Berner Übereinkunft nicht geltend gemacht werden darf, dass das Werk durch Ablauf der Schutzfrist nach Artikel 7 bei uns Gemeingut geworden sei. Nach § 2 des Urhebergesetzes steht Ausländern Schutz nach dem Inhalt staatlicher Vereinbarungen zu, und da die Berner Übereinkunft ordentlich ratifiziert und bekanntgemacht wurde, wird den Angehörigen der betreffenden Staaten bei uns Schutz nach dem Inhalt dieser staatlichen Vereinbarung garantiert, spätestens vom Tag der Bekanntmachung an, ungeachtet der abweichenden Regelung unseres Gesetzes für inländische Autoren.

Übersetzung Florian Schleburg